

Iarna

Nelu Preda

Toamna s-a retras grăbită de pe-ntinsul boreal
Iar pădurea zgribulită e gătită ireal:
Peruzele și ciubuce scânteiază rece-n soare
Pe copacii care-așteaptă zilele de grea ninsoare.

Și-ntr-o zi, pe negândite, a-nceput să fulguie
Să aștearnă un brocart unde să se zbenguie
Toți copiii-înbujorați, fac la oameni de zăpadă,
Trag de sănii cu de-a rândul, frigul nu par să îl vadă.

Clinchete de clopoței se aud în sat pe uliți
Însoțite de căței care latră asmuțiți,
Sănii mici trase de cai printre albele troiene
Și din coșuri de căsuțe ies fuioarele alene.

Pe la streșini stau "trofee" de la Ghiță cel defunct
Care-a cunoscut cuțitul și nu a avut instinct
Să își părăsească țarcul astfel viața să și-o cruțe:
A ajuns cârnăți și șuncă afumate-n cămăruțe.

Iz de cozonaci cu nucă și vin fiert cu scortîșoară
Cetină de brad și pruncii care liniștit coboară
Să ureze doar de bine la cinstiții gospodari
Care-i omenesc cu mere și plăcinte de-ale mari.

Asta-i iarna la români ce din neam în neam se știe
De Crăciun tot omu-i bun chiar de este-n sărăcie
Din puțin-i dăruiește la cel care-i mai sărac:
Dar din dar se face Raiul și pocnește încă-un drac.